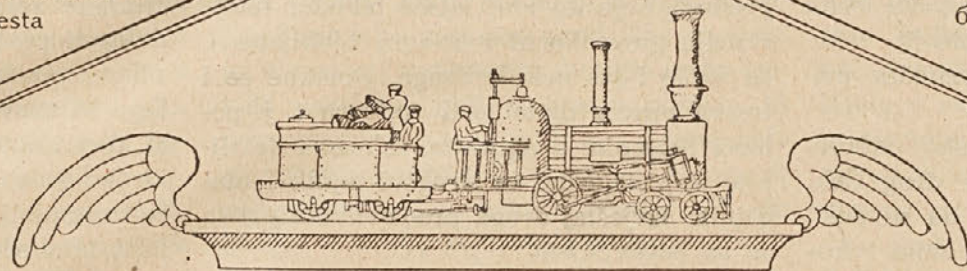

iznaja prve dni v mesecu. — Izlazi prvih dana u mjesecu
Излази првих дана у мјесецу. — Posamezna štev.
2 Din. — Pojedini broj 2 Din. — Поједини
број 2 Дин. — Redakcija i administra-
cija u Ljubljani, Dunajska cesta
br. 58.

Ljubljana - Лjubљана. — Letna narocnina 24 Din. —
Godišnja pretplata 24 Din. — Годишња прет-
плата 24 Дин. — Редакција и администра-
ција у Лjubљани, Дунајска цеста
бр. 58. — Odgovorni urednik
Ivan Cek.

STROJNI KURJAČ

Glasilo „Udruženja kurjačev državne železnice kraljevine SHS v Ljubljani“.

Prva redovita glavna skupština.

Na dan 20. svibnja održana je naše prva redovita glavna skupština. Otvorio ju je predsjednik tačno u 9. sati te je trajala cijelo dopodne a nakon odmora o podne još cijelo popodne. Učestvovanje bijaše za naše prilike vrlo lijepo te su nazočni članovi i delegati pozorno slijedili izvajanjima odbornika, posezali u debatu, iznosili prijedloge i savjetovanja. Uopće pružila je skupština sliku prijateljskog sastanka ljudi, kojim je sudbina nateretila jednak život i jednake patnje i koji kušaju, da nadju put, po kojem bi svoju nemilu sudbinu olakšali. Svi govori, prijedlozi i sva savjetovanja išli su za tim, kako bi se postigao što veći uspjeh, kako bi se u što većoj mjeri postigli ciljevi, koje si je stavilo Udruženje.

Udruženje ima u glavnom dvije zadaće: boriti se za staleška prva članova, to jest ložačkog staleža, te doći u pomoć članovima u nesreći. Tim pravcem vodile su se sve rasprave na skupštini. Izvajanja različitih članova i delegata pokazase, koliko ima još nereda kod pojedinih ložiona, koje treba ma kako ukloniti, otkriše krivice, koje se dešavaju ne samo pojedincima nego i cijelokupnom ložačkom radništvu te veliku nesrazmernost u postupanju prema ložačima kod pojedinih ložiona. Izkazalo se također, da naš društveni aparat ne djeluje još bez pogriješaka — i to nije nikakvo čudo, kad se uzme u obzir skroman početak djelovanja našeg Udruženja — i kako je trebalo prirediti takav sastanak, kao što je bila naša skupština, kad smo mogli jedan drugome, da potužimo svoje patnje i brige, i na kojoj tek je saznao odbor za nekoje vapioće krivice, koje se kod nekih ložiona dešavaju našim člano-

vima. Pogledom na to, iskustva, koja je dobio odbor na skupštini, veoma su skupocijena, jerbo odsad znatće da odredi sve potrebno, da će funkcionirati tačno informacioni rad, kako bi mogao odmah i na vrijeme intervenirati. Dakako zavisit će sve o svijesti te inicijativi članova, kojima je dužnost, da informiraju odbor o svakoj važnoj stvari. — Govorilo se na skupštini također o samopomoći. Po poznatom reklu: »Svi za jednoga i jedan za sve,« koji mora da važi u svakoj sličnoj organizaciji, dužnost je svakoga, da dodje u pomoć svoje drugu, koji se nalazi u nesreći. I tim više jer naše socialne ustanove ne funkcioniraju jošte onom redovitošću i tačnošću, koja bi bila u drukčijim prilikama po sebi razumljiva, i tko zna, kad će zbilja tako funkcionirati! Da li se n. pr. pomoglo čovjeku, koji je slučajno nekoliko mjeseci bolestan i bez sredstava, time, da prima prinos iz bolničke blagajne tek nakon dva ili tri meseca i više? Da li neka u tom vremenu pogine? Samopomoć u takvim prilikama nije samo na mjestu, nego i nužna. S toga je i razumljivo, da su se svi prisutni slagali sa dotičnim prijedlozima, koje je iznio odbor, ako pak se nisu mogli složiti, u pitanju povišanja mjesečnih prinosa, koji su time u vezi, jeste također razumljivo, kao je i to jasno, da je morao imati u ovoj stvar osudnu riječ drug blagajnik. Konačna odluka u ovom pitanju svijedoči o jakoj discipliniranosti i velikoj svijesti te požrtvovnosti članova.

Baš rastumačena dvostruka svrha Udruženja može se pak postići samo jakim organizacijom. Odbor starao se već u toku ove godine, da se organizacija što više proširila. Sada pak se iskazalo potrebnim, da se provede organizacija na široj bazi, te da se što prije proširi na cijelo našu kraljevinu. Prilike veoma su zgodne za to

i kako sve kaže, zanimanje za našu organizaciju svakog dana raste i u ostalim pokrajinama naše prostrane otadžbine. Odbor je priredio, obazirajući se na to, promenu pravila, tako da i formalno ne bi bilo nikakvih zapreka proširenju našeg Udruženja. Promena pravila izvršila se glatko i skupština primila ju je bez debate. Tako smo i u tom pogledu išli korak unapred.

Na skupštini govorilo se i o drugim pitanjima, koja se tiču našeg Udruženja i staleža i koja se mogu razvideti iz izvještaja o poteku skupštine. Treba još istaći, da se naglasila solidarnost sa ostalim željezničarskim organizacijama u pitanju skupnih interesa. Zajedno pak izrazila se i odlučna volja, da hoćemo zastupati sami naše specijalne interese, jerbo sami ovo najbolje znademo. Odbacila se metoda nasilne borbe za postizanje naših prava, istaknuo pak se miran a za to ipak odlučan način borbe. Iskustva, koje smo zadobili u dugogodišnjoj borbi za svoja prava, dovelasu nas do ove spoznaje.

Napokon moramo naglasiti, da je potekla skupština u harmoničnoj slozi, premda je bilo mestimice prilično temperamentnosti. To svzedoči o priličnoj disciplini i svijesti, što treba da kažemo u čast naših članova.

Potek glavne skupštine.

Drug predsjednik otvara tačno u 9. sati rednu glavnu skupštinu, pozdravi sve prisutne i konstatuje zaključivost. Na skupštini zastupane su krajevne podružnice: Ljubljana I., Ljubljana II., Jesenice, Novo mesto, Tržič, Maribor, Zidani most, Velenje, Celje, Pragersko, Čakovac, Sušak, Srp. Moravice, Zagreb gl. kol., Zagreb—Sava. Zastupane **nijesu** krajevne podružnice Karlovac i Vrhovine.

Predsjednikom glavne skupštine biva izabran drug Ček, bilježnikom drug Rože (Ljubljana I.) te drug Černezel (Maribor).

Drug prdsjednik prede na prvu točku dnevnog reda, pročita se zapisnik ustanovne skupštine, koji se bez primdobe prima.

Sljedi druga tačka: Izvještaj odbora. Predsjednikov izvještaj podaje drug Ček. Najprije se zahvali prisutnim, da su došli u tako velikom broju, osobito onim drugovima, koji su pohitali iz Hrvatske na skupštinu, da se upoznaju sa svojim drugovima iz Slovenije. Onda izvještava o društvenom radu. U prošloj godini vršio se prije svega organizatorni rad, kojega uspjehi su, da su pogotovo svi ložači Slovenije organizirani u našem Udruženju a u Hrvatskoj naše se Udruženje već krepko ukorijenilo. Istače dužnost odbora, da u idućoj godini proširi naše Udruženje preko čitavog ozemlja naše Kraljevine. Dugo je trajalo, dok su se ložači probudili, i tek onda, kad se videlo, da se ne može više ići tako unaprijed, ustanovili su jaku organizaciju, koja ima da štiti njihova prava i interese i koju su opremni držati čvrsto u svojim šakama i koju neće izručiti ljudima, koji tek čekaju, kako bi prihvatili što su drugi stvorili. Ustanovilo se Udruženje zato da štiti ložačka prava. U tom pravcu se micao rad odbora. Intervenirali smo više puta kod ljubljanske Direkcije, kot Ministarstva Sacbraćaja, kod Generalne Direkcije i Zagrebačke Direkcije. Intervencije su u većini slučajeva imale uspjeha.

Istače isposlovanje, da primaju provizorni ložači 20 procenata egzekutivne doklade, intervenciju za predložače, da primaju premije, koje im idu. Istače također intervenciju glede kazni u ložioni Ljubljana I. za odelo i još nekoje druge. Dotakne se i trećeg pravca djelatnosti odbora t. j. pomoći bolesnim drugovima. Odnosno detaljnije izvještaje dat će drugovi tajnik i blagajnik. **Izvještaj druga predsjednika** prima se sa odobrenjem.

Onda podaje svoj izvještaj tajnik drug Bakšič. Najprije pozdravi sve prisutne drugove, također one, koji su zbog službe sprečeni da nisu mogli doći. U daljnim izvajanjima istače, da stupa odbor pred skupštinu kao nevin optuženik pred suca. Jer, kaže, naš rad je iskren i mi smo čistih ruku. Unatoč različitim zaprekama, poteškoćama, suviše umornoj službi, nebrižljivosti nekih povjerenika naše Udruženje napreduje i pridobiva nove članove. Nećemo se obazirati vode drugih organizacija, koji se šetaju okolo, vode ljude za nos i troše uzalud društven novac. Mi pak to ne poznajemo i nikada nećemo da upravimo takve korake, jer je naše srce pošteno, koje kaže drugovima samo što je istinito.

(Nastavit će se.)

Prvi redni občni zbor.

Dne 20. maja se je vršil naš prvi redni občni zbor. Otvoril ga je tov. predsed-

nik točno ob 9. uri in je trajal nato vse dopoldne in po opoldanskem odmoru še celo popoldne. Udeležba je bila za naše razmere zelo lepa in so prisotni člani in delegati pazljivo sledili izvajanjem odbor-
nikov, posegali v debate, stavljali predloge in nasvete. V splošnem je nudil občni zbor sliko prijateljskega sestanka ljudi, ki jim je usoda naklonila enako življenje in trpljenje in ki skušajo najti pota, po katerih bi si svojo nemilo usodo izboljšali. Vsi govori, predlogi, nasveti so šli za tem, da bi se dosegel čim največji uspeh, da bi se v čimvečji meri dosegli cilji, ki si jih je stavilo Udruženje.

Udruženje ima v bistvu dvojen namen: boriti se za stanovske pravice članov, t. j. kurjaškega stanu, in priskočiti na pomoč članom, ki se nahajajo v nesreči. V teh smernicah so se tudi gibale razprave na občnem zboru. Izvajanja raznih članov in delegatov so pokazala, koliko nerednosti je še po posameznih kurilnicah, ki jih bo treba na vsak način odpraviti, odkrila so krivice, ki se godijo ne samo posameznikom, marveč celokupnemu kurjaškemu delavstvu ter veliko neenakomernost v ravnanju s kurjači po posameznih kurilnicah. Pokazalo se je tudi, da naš društveni aparat ne deluje še brezhibno — saj to je tudi razumljivo, če se pomisli na skromni začetek v delovanju našega Udruženja — in kako je bilo potrebno, da se je priredil tak sestanek, kakoršen je bil občni zbor, da smo si lahko drug drugemu potožili svoje križe in težave, in na katerem šele

Naš izlet na Gorenjsko.

Na Vnebohod, dan po našem občnem zboru, je napočil prekrasen spomladanski dan. Ko smo se zbirali na glavnem kolidvoru — nekateri tudi v Šiški — so se morali tudi najhujšim črnogledom razpršiti poslednji dvomi glede vremena. Prvi solnčni žarki so obsuli vrhove naših divnih planin, ko smo jo z izletniškim vlakom mahnilo na gorenjsko plat, da vidimo, in pokazemo gostom biser naše domovine.

Na vlaku ni bilo dolgočasje. Do Podnarta se je peljal z nami tovariš Mihalič, ki je s svojima sinovoma improviziral godbo in nam zagodel marsikatero okroglo in poskočno, tako da se je vse drenjalo okoli njih. Zato mu bodi na tem mestu izrečena primerna zahvala. Čedalje bolj smo se blišali vznožju Karavank in kdor je le mogel, je usmeril daljnogled proti grebenom in vrhovom, da občuduje lepoto planin in ugiba, koliko je še neki snega po vrhovih. Nekateri, ki so se čutili bolj trdne v turistiki — pa ni jih bilo mnogo, če hočemo biti odkritosrčni — so se spu-

stili v razlaganje raznih tur in imen planinskih skupin, in medtem smo že bili na Jesenicah. Tu so se nam pridružili tovariši Jeseničani in prevzeli vodstvo družbe in skrb zanjo, kajti čutili so, da so nekako domačini-gospodarji, ki jim je dolžnost, da skrbijo za tujce-goste. Še par korakov po progi Jesenice—Gorica—Trst, in bili smo na Dobravi, naši končni postaji.

Od tod smo krenili po znani poti proti Vintgarju. Kmalu smo dospeli do šuma, in tisti, ki je bil prvič na tem kraju, — in ni jih bilo malo takih med nami — je s tesnobnimi občutki stal na mostu in zrl na divjo krasoto slapa, ki se pri padcu spreminja v vodni prah, skozi katerega se solnčni žarki lomijo v mavrične barve. Prekrasen prizor narave, od katerega se je težko ločiti! Skozi Vintgar se je družba razdelila v gručice, ki so se vsaka na svoj način zabavale. Nekateri so uganjali šale in skušali na vsak način lahkovarneže potegniti, drugi pa se niso mogli nadviti prekrasni naravi in vedno novim in novim slikam, ki so se jim nudile ob vsakem koraku. Pač marsikdo si je na

tihem ali pa tudi glasno rekel, da ni poslednjikrat tukaj.

Tako je skoraj na mah minila pot in prispeli smo do jezera. Da ni bilo utrujenosti, bi se bil marsikdo najrajši kar ukreal na čoln, tako pa smo si hoteli najprej malo odpočiti. Pri Sekovaniču so nam pripravili ukusno kosilo, ki je kajpada prav dobro teknilo. Če nekaterim ni, ker so prepozno prišli, naj si sami sebi krivdo pripisejo. Zakaj so se pa zgubili?

Popoldne smo šli na jezero in seveda tudi na otok. Zvonček je pel, zakaj bi ne? Saj za to je tam! In gotovo je bila v duhu izrečena tudi kaka izpolnljiva ali neizpolnljiva želja.

Ob veselem razpoloženju se je začel dan še prehitro nagibati h koncu. Kmalu je prišla ura odhoda, in vlak nas je potegnil zopet proti domu. Kdor se je zleta udeležil, ni mu bilo žal. Bil je lep dan in dasi v skromni meri — skromnost nam narekuje naš položaj — vendar lahko rečemo, da smo se prav dobro zabavali.

*

je zvedel odbor za razne vnebovpijoče krivice, ki se ponekod godijo članstvu. V tem oziru so izkušnje, ki si jih je pridobil odbor na obnem zboru zelo dragocene, ker bo odslej vedel ukreniti potrebno, da bo informacijsko delovanje funkcioniralo brezhibno, da se bo moglo v vsakem slučaju takoj in pravočasno intervenirati. Seveda bo tudi tukaj odviselo vse od zavednosti in inicijativi članstva, katerega dolžnost je, da o vsaki važni zadevi informira odbor. — Tudi o samopomoči se je na obnem zboru prilično govorilo. Iz znanege gesla »vsi za enega, eden za vse«, ki mora veljati v vsaki podobni organizaciji, nujno izhaja, da je dolžnost vsakega posameznika, da priskoči na pomoč svojemu tovarišu, ki se nahaja v nesreči. To še tembolj, ker naše socialne ustanove še ne funkcionirajo z ono rednostjo in točnostjo, ki bi bila v drugih razmerah samoobsebi umljiva, in kdove, kdaj bodo tako funkcionirale! Kaj pomaga n. pr. človeku, da dobi, če je slučajno par mesecev bolan in brez sredstev, prispevek iz bolniške blagajne šele po preteku dveh ali treh mesecev in še več? Ali naj med tem od vsega hudega konec vzame? Samopomoč v takih razmerah ni samo na mestu, temveč nujno potrebna. Zato je tudi samobsebi umevno, da so vsi prisotni soglašali s tozadevnimi predlogi, ki jih je stavil odbor, če se pa nismo mogli zedinti v vprašanju povišanja mesečnih prispevkov, ki so s tem v zvezi, je tudi razumljivo, kakor je tudi jasno, da je moral v tej zadevi imeti odločilno besedo tov. blagajnik. Končni tozadevni sklep priča o jaki discipliniranosti in veliki zavednosti in požrtvovalnosti članstva.

Ta ravnokar razloženi dvojni namen Udruženja se da doseči samo s pomočjo krepke organizacije. Odbor je že tekom poslovnega leta skrbel, da se je organizacija čim najbolj razširila. Zdaj pa se je pokazala potreba, da se izvede organizacija na širši podlagi, in da se je čimprej razširi na celo našo kraljevino. Prilike so za to zelo ugodne in kakor vsa znamenja kažejo, raste zanimanje za naše Udruženje iz dneva v dan vedno bolj tudi v ostalih pokrajinah naše obširne domovine. Odbor je, vpoštevajoč vse to, priredil izpopolnitev pravil, tako da tudi v formalnem oziru ne bi bilo nikakih ovir za razširjenje našega Udruženja. Sprememba pravil je potekla gladko in jo je občni zbor odobril brez debate. Tako smo tudi v tem oziru prišli za korak naprej.

Na obnem zboru so se obravnavala še druga vprašanja, ki se tičejo našega društva in našega stanu in ki so razvidna iz poročila o poteku občnega zbora. Omeniti pa moramo še, da se je povdarjala so-

lidarnost z ostalimi železničarskimi organizacijami v vprašanih, kjer gre za skupne interese, hkrati pa se je dalo tudi izraza odločni volji, da hočemo naše specialne interese zastopati sami, ker se sami na to najbolj razumemo. Zavrgla se je metoda nasilnega boja v dosego pravic, ki nam gredo, povdaril se je pa miren, zato pa nič manj odločen način boja. Do tega so nas privedle dolgoletne izkušnje, ki jih imamo v borbi za svoje pravice.

Na koncu bodi omenjeno, da je potekel občni zbor v harmonični složnosti, da si je bilo mestoma precej temperamentnosti. To priča o precejšnji discipliniranosti in zavednosti, kar bodi povedano v čast našemu članstvu.

Potek občnega zbora.

Tov. predsednik otvori točno ob 9. uri prvi redni občni zbor, pozdravi vse navzoče ter ugotovi sklepčnost. Zastopane so na obnem zboru sledeče krajevne podružnice: Ljubljana I., Ljubljana II., Jesenice, Novomesto, Tržič, Maribor, Zidani-most, Velenje, Celje, Pragersko, Čakovec, Sušak, Srpske Moravice, Zagreb gl. kolo-dvor in Zagreb—Sava. Zastopani nista krajevni podružnici Karlovac in Vrhovine.

Za predsednika občnega zbora se izvoli tov. Ček, za zapisnikarja pa tov. Rože (Ljubljana I.) in tov. Černezel (Maribor).

Nato preide tov. predsednik k prvi točki dnevnega reda. Prečita se zapisnik ustanovnega občnega zbora in se brez sprememb odobri.

Sledi druga točka dnevnega reda: poročilo odbora. Predsednikovo poročilo poda tov. Ček. Predvsem se zahvaljuje navzočim za veliko udeležbo, zlasti onim tovarišem, ki so iz Hrvatske prihiteli na občni zbor, da se spoznajo s svojimi tovariši iz Slovenije. Nato poroča o društvenem delovanju. Tekom nimulega leta se je vršilo predvsem organizatorično delo, katerega uspeh je ta, da so kurjači Slovenije domalega vsi organizirani v našem Udruženju, na Hrvatskem pa se je naše Udruženje že tudi krepko zasedralo. Opozarja na dolžnost odbora, da bo v prihodnjem letu razširil naše Udruženje preko celega ozemlja naše Kraljevine. Trajalo je dolgo, da so se kurjači zbudili iz svojega spanja, šele, ko se je videlo, da tako ne more iti več naprej, so si ustanovili krepko organizacijo, ki naj štiti njihove pravice in interese in katero so pripravljene držati krepko v svojih rokah in je ne izročiti ljudem, ki komaj čakajo, da bi pospravili, kar so drugi ustvarili. Udruženje

je bilo ustanovljeno, da zaščiti pravice kurjačev. V tej smeri se je tudi gibalo delo odbora. Izvršile so se številne intervencije pri ljubljanski Direkciji, pri Ministrstvu Saobračaja, pri Generalni direkciji, pri Zagrebški direkciji. Intervencije so imele v večini slučajev uspeh. Omenja izposlovanje, da dobijo provizorični kurjači 20 odstotkov eksekutivne doklade, posredovanje za pred- in nadkurjače, da dobivajo premije, kakor jim gredo. Omenja še tudi posredovanja v zadevi kazni v kurilnici Ljubljana I, zaradi obleke in nekatere druge. Dotakne se tudi še tretje smeri odborovega delovanja, to je pomoč tovarišem v bolezni. Tozadevna podrobnejša poročila pa bosta podala še tov. tajnik in blagajnik. — Poročilo tov. predsednika se vzame z odobravanjem na znanje.

Nato poda tajniško poročilo tov. Bakšič. Najprej pozdravi vse navzoče tovariše in tudi one, ki so zaradi službe zadržani, da ne morejo biti prisotni. V nadaljnih izvajanjih omenja, da je stopil odbor pred občni zbor, kakor nedolžen obtoženec pred sodnika. Kajti, pravi, naše delo je odkritosrčno, mi smo čistih rok. Vkljub raznim oviram, težkočam, prenaporni službi in malomarnosti nekaterih zaupnikov, naše društvo napreduje, pridobiva nove člane. Ne bomo se pa ozirali na voditelje drugih organizacij, ki se vozijo okoli, farbajo ljudi in zapravljajo po nepotrebnem društven denar. Mi pa tega ne poznamo in tudi ne bomo nikdar napravili takih kerakov, ker je naše srce pošteno in pove tovarišem le to, kar je resnično. — Na to prečita izleček iz tajniškega zapisnika: Tekom leta smo imeli dva smrtna slučaja: soproga tovariša Cesar Jakoba kurilnica Ljubljana I. in soproga tovariša Vižin Franca, kurilnica Ljubljana II. Izključen je bil tekom leta en član in sicer tov. Kralj (Ljubljana I.). Odbor je imel 40 rednih in 3 izredne seje. Sestankov je bilo: v Novem mestu 3, na Jesenicah 2, v Pragerskem 1, v Velenju 1, v Mariboru 4, v Srp. Moravicah 3, v Karlovcu 4, v Zidanem mostu 2 in v Zagrebu 1; skupaj 21 sestankov. — Društvo se je udeležilo treh sestankov sklicanih od skupnih »Strokovnih organizacij«; enega od »Društvo Prometnik«, dveh od »Društva Strojvodij« in enega od »Društva Profesionistov«. Naše društvo je sklicalo eno konferenco z »Društvom Strojvodij« in »Društvom Profesionistov«. — Osebnih posredovanj društvenih funkcionarjev se je izvršilo pri Direkciji drž. železnic v Ljubljani 72, pri Direkciji drž. železnic v Zagrebu 3, pri Ministrstvu Saobračaja v Beogradu 1, pri Generalni direkciji drž. železnic v Beogradu 2, pri Državnem Savetu 1, pri raznih vplivnih in merodajnih

osebah 29. — Celokupni pisemski promet je znašal 304 pisem, od teh je došlo 58 pisem. — Vlog je bilo odposlanih: Ministrstvu Saobračaja v Beograd 2, Generalni direkciji državnih železnic 2, Direkciji drž. železnic v Ljubljani 10, Direkciji drž. žel. v Zagrebu 1, raznim merodajnim osebam 27 dopisov. — Okrožnic in dopisov zaupnikom krajevnih podružnic je bilo odposlanih 204. — Nadalje našteva inventar, ki se ga je v tej poslovni dobi nabavilo in omenja društveno glasilo, ki je pričelo izhajati z letošnjim letom. Tajnikovo poročilo je bilo sprejeto z burnim odobravanjem ter mu je bila izrečena zahvala za požrtvovalnost in agilnost v društvenem delovanju.

Iz blagajniškega poročila, ki ga je podal blagajnik tov. Zbašnik, izhaja, da je imelo društvo do 31. XII. 1924 21.470.— Din dohodkov in 8208.85 Din stroškov ter se je nahajalo omenjenega dne v blagajni 13.261.15 Din.

Tretja točka dnevnega reda: Določitev članarine. Določi se, da morajo plačati podporni člani prispevek 100.— Din. Na novo vstopajoči člani morajo plačati 10.— Din vpisnine. Na predlog tov. Termišek-a (Pragersko) se poviša po daljši debati mesečna članarina na 15.— Din ter se hkrati določi tudi posmrtnina in sicer tako, da ima član, ki še ni 6 mesecev včlanjen pravico do 1500.— Din posmrtnine, oni pa, ki je že preko 6 mesecev član Udruženja, ima pravico do 2000.— Din posmrtnine. Sprejme se tudi predlog tov. blagajnika, da se začne pobirati nova članarina vsled tehničnih težkoč šele s 1 VII. 1925. Glede višine podpor in dobe, po preteku katere ima član pravico do podpore, se vname daljša debata, v katero posegajo tov. Teran (Jesenice), Štor (Novo mesto), Nedoh (Velenje), Rus (Ljubljana II.), Šimen (Pragersko), Rože (Ljubljana II), končno pa se sprejme predlog tov. Kos-a: Odbor sme članu podeliti podporo po 6 tednih boleznih in največ do 500.— Din. Na predlog tov. Šetine (Novo mesto) se določi kot članarina za izredne člane mesečno 5.— Din. Pri tej točki dnevnega reda se še uredi vprašanje dijet.

Pri naslednji točki: Sprememba pravil se citajo nova pravila, ki jih je predložil odbor. Na to odredi tov. predsednik opoldanski odmor, ter določi nadaljevanje občnega zбора ob 14 h.

Nadaljevanje obč. zбора.

Točno ob 14 h otvori tov. predsednik nadaljevanje občnega zбора ter da pravila na glasovanje. Pravila se soglasno odobrijo.

Nato preide tov. predsednik na peto točko dnevnega reda: Samostojni predlogi. Pojasni, da so se predlogi za spremembo pravil, ki so prišli odboru, upoštevali in so že vnešeni v nova pravila, ostali predlogi, kojih čitanje odredi, pa ne spadajo pred občni zbor, temveč na odborovo sejo. Sprejeti so bili še nekateri predlogi glede boljšega delovanja društvenega življenja.

V naslejanj točki podasta revizijsko poročilo tov. Celar in Lisjak; pregledala sta v nedoločenih presledkih blagajniško in ostale društvene knjige ter našla vse v najlepšem redu. Vsled tega perdragata absolutorij. Predlog se sprejme.

Sledijo volitve odbora. Sklene se, voliti predsednika, oba podpredsednika, oba tajnika in oba blagajnika posebej, ostale odbornike pa skupno. Izvoljeni so: Za predsednika tov. Ček, za I. podpreds. tov. Toplak, za II. podpreds. tov. Šajbica, za I. tajnika tov. Rus, za II. tajnika tov. Bakšič, za blagajnika tov. Zbašnik in za II. blagajnika tov. Jamnik. Izvoljeni so še sledeči odborniki: Kamnikar Alojzij, Rože Valentin, Kos Matija, Slabé Franc, Lisjak Franc, Belcijan Martin, Pogačar Ivan, Sadar Alojzij, Hajnšek Vinko, Škof Ivan in sledeči namestniki: Rakar Franc, Špacapan Lovrenc, Ovešič Ivan, Rijavec Anton, Vižin Franc, Skok Ivan, Markelj Franc, Smrekar Jože, Škol Jože, Karba Jurij.

Pri volitvi nadzorstva se izvolijo sledeči tov. v nadzorstveni odbor: Celar Franc (Ljubljana I.), Vidmar Ivan (Ljubljana II.), Dovnar Ivan (Maribor), Furlan Ferdinand (Zagreb), Jakšič Rade (Srp. Moravice).

Po volitvah preide tov. predsednik k zadnji točki dnevnega reda, slučajnostim. K besedi se priglasi edino tov. Bakšič, ki v daljših izvajanjih obravnava društvene zadeve in prilike kurjaškega stanu. Ker se nato nihče več ne oglasi k besdi, se tov. predsednik zahvali vsem navzočim za lepo udeležbo in vztrajno sodelovanje na občnem zboru ter zaključi občni zbor ob 19 h.

ZAHVALA.

Zahvaljujem se »Udruženju ložaca« na potpori u iznosu 500.— Din, koju sam primio za povredjenje prilikom udara osobnog voza.

Srpske Moravice, 9. maja 1925.

Gajo Carević, ložac.

ZAHVALA.

Podpisani se najtopleje zahvaljujem za prejeti podporni znesek Din 300.—, ka-

terega sem prejel vsled svoje dolgotrajne bolezni.

Jesenice, dne 11. maja 1925.

Švolsak Valentin, strojni kurjač na Jes.

Za tiskovni sklad so darovali:

Podružnica Novomesto	Din 78.—
Petkovšek Miha, Zidanimost	> 20.—
Topovšek Jožef, Velenje	> 1.75
Goltes Karl, Tržič	> 15.—
Vratarič Alojz, Ljubljana II.	> 20.—
Žužek Anton, Ljubljana II.	> 10.—
Rijavec Anton, Ljubljana I.	> 10.—
Kajušek Vinko, Ljubljana I.	> 10.—

Podružnica Čakovec:

Roškar Ivan	Din 10.—
Mesarič Štefan	> 50.—
Švenda Tomo	> 50.—
Kralič Josip	> 10.—
Verbanec Andrej	> 10.—

Skupaj... Din 294.75

ZA TISKOVNI SKLAD SO DAROVALI:

(Izostalo iz zadnje številke našega lista.)

Kurilnica Ljubljana I. in II. Erjavec Anton Din 10.—, Slabe Franc Din 15.—, Vratarič Alojz Din 60.—, Hajnšek Vinko Din 40.—, Smrekar Jož Din 10.—, Mohorčič Ivan Din 10.—, Skok Ivan Din 20.—, Markelj Franc Din 10.—, Marinko Alojz Din 10.—, Vižin Franc Din 10.—, Kos Matija Din 30.—, Belcijan Martin Din 10.—, Traven Peter Din 10.—, Jančič Jernej Din 10.—, Karba Jurij Din 10.—, Špacapan Lovro Din 10.—, Lisjak Franc Din 10.—, Rakar Franc Din 10.—, Sadar Alojz Din 5.—, Hvastja Franc Din 25.—, Vičič Jože Din 10.—, Šetina Franc Din 10.—, Vidmar Ivan Din 25.—, Stanovnik Ivan Din 20.—, Penko Ivan Din 10.—, Marinček Tone Din 10.—, Podobnik Anton Din 10.—, Šajbic Franc Din 10.—, Toplak Martin Din 10.— Skupaj Din 440.—

Kurilnica Pragersko: Termišek Vinko Din 50.—, Tomanič Tone Din 45.—, Jerič Franc Din 5.—, Vinčar Jožef Din 5.—, Medved Alojz Din 5.—, Mohorko Alojz Din 5.—, Mali Franc Din 5.—, Mikložič Matija Din 5.—, Rois Jakob Din 5.—, Brumec Franc Din 5.—, Šimek Ivan Din 5.—, Bezjak Konrad Din 5.—, Mesarič Franc Din 5.—, Goršek Franc Din 5.—, Ekart Štefan Din 5.—; skupaj 160.—

Ljubljana I. in II. skupaj Din 440.—, Pragersko skupaj Din 160.—; v celoti Din 600.—

Vsem darovalcem najlepša hvala!